

[Udenrigsministeren.]

står statsborgere i de andre lande, indrømmes i kraft af den forbindelse, der består mellem medlemmerne af Europarådet, og konventionen kan derfor kun tiltrædes af disse lande. Konventionen er hidtil alene ratificeret af Norge.

Danmarks ratifikation blev udsat på grund af overvejelser angående gennemførelsen af en lov om begrænsning af udlændinges adgang til at erhverve fast ejendom her i landet. Efter vedtagelsen af lov nr. 344 af 23. december 1959 om erhvervelse af fast ejendom er der intet til hinder for, at konventionen kan ratificeres uden forbehold.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til bemærkningerne til det fremsatte forslag, anbefaler jeg det hermed til det høje tings velvillige behandling.

Jeg har endvidere den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til folketingsbeslutning i anledning af en under 13. januar 1960 i Bagdad afsluttet handelsoverenskomst mellem Danmark og Irak* med tilhørende brevveksling.

Den stigende samhandel efter krigen mellem Danmark og Irak har gjort det ønskeligt at afslutte denne overenskomst, som er baseret på princippet om mestbejungstigelsesbehandling og indeholder en række i lignende overenskomster sædvanligt forekommende bestemmelser til gensidig sikring af de to landes interesser, især hvad angår toldbehandlingen, import- og eksportforhold samt med hensyn til skibsfarten.

En til overenskomsten knyttet brevveksling giver tilsagn med hensyn til vilkårene for udøvelse af industri-, ingeniør- og entreprenørvirksomhed på den anden parts område.

Overenskomsten er af republikken Irak ratificeret den 27. januar 1960 og offentliggjort i den irakiske statstidende den 17. februar 1960.

På grund af det store arbejdspress i folketinget i indeværende år har det høje tings samtykke til ratifikation af overenskomsten ikke kunne indhentes tidligere, og jeg må derfor anse det for ønskeligt, at der nu også fra dansk side tages skridt til at gennemføre ratifikationen.

Landbrugsministeren (Skytte): Hermed skal jeg tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om sandflugtens bekæmpelse*.

I folketingsåret 1959-60 fremsatte jeg et forslag til klitlov, der var udarbejdet af et udvalg bestående af repræsentanter for landbo- og husmandsforeningerne, Danmarks Naturfredningsforening, Amtsrådsforeningen, Sognerådsforeningen samt statens klitvæsen og landbrugsministeriet. Udvalgets betænkning af 8. januar 1960 er i forbindelse med den tidligere fremsættelse tilgæet det høje ting. Lovforslaget opnåede imidlertid ikke vedtagelse i folketingsåret 1959-60.

Det forslag til lov om sandflugtens bekæmpelse, som jeg fremsætter i dag, er i overensstemmelse med det tidligere fremsatte klitlovsforslag bortset fra enkelte ændringer foranlediget af de forhandlinger, som jeg har ført med det udvalg, der i forrige samling blev nedsat af det høje ting til behandling af forslaget. Til disse ændringer hører også en ændring af lovforslagets titel, idet betegnelsen „lov om sandflugtens bekæmpelse“ angiver lovens formål tydeligere end „klitlov“.

Som fremhævet i min tidligere fremsættelsestale tilsigter lovforslaget en sammenfattende ajourføring og modernisering af lovgivningen om sandflugtens bekæmpelse, hvis ældste gældende love er fra 1857 og 1867 og senere er suppleret med 2 tillægslove af henholdsvis 1921 og 1935.

Lovforslaget indeholder dels en mindre udvidelse af klitfredningens udstrækning, hvor den fredede havklit på enkelte steder er smallere end 100 m, idet fredningen i disse tilfælde foreslås udvidet til de bagved liggende arealer inden for 100 m fra strandbredden, dels regler om fremtidige periodiske revisioner af klitfredningsgrænsen langs vestkysten.

Stigningen i motorkørsel og turistliv ved vestkysten efter krigen i forbindelse med et betydeligt sommerhusbyggeri har øget faren for sandflugt, og jeg er derfor enig med klitvæsenet i, at kyststrækninger med klitdannelser bør fredes i et bælte på mindst 100 m fra strandbredden. Med hensyn til den foreslåede periodiske revision af klitfredningsgrænsen vil jeg gerne understrege, at der